

Vergaderjaar 1999–2000

21 501-26

Gelijke Kansen Raad

21 501-18

Sociale Raad

Nr. 4

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 29 oktober 1999

De algemene commissie voor Europese Zaken¹ en de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid² hebben op 14 oktober 1999 overleg gevoerd met staatssecretaris Verstand van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over:

- **het verslag van de informele Gelijkekansenraad van 14 en 15 juni 1999 te Berlijn (Kamerstuk 21 501-26, nr. 2);**
- **het verslag van de informele Sociale Raad van 9 en 10 juli 1999 te Oulou (Kamerstuk 21 501-18, nr. 106);**
- **het verslag van de ministeriële bijeenkomst over gelijke kansen van 30 september en 1 oktober 1999 te Helsinki;**
- **het verslag van de ministeriële bijeenkomst over gelijke kansen van 30 september en 1 oktober 1999 te Helsinki;**

Van dit overleg brengen de commissies bijgaand beknopt verslag uit.

Vragen en opmerkingen uit de commissies

Mevrouw **Verburg** (CDA) wees op de conclusie van het Duitse voorzitterschap tijdens de informele raad van ministers in Berlijn dat alleen mainstreaming niet voldoende is om de bestaande ongelijkheid tussen mannen en vrouwen te bestrijden en nieuwe ongelijkheid te voorkomen.

¹ Samenstelling:

Leden: Weisglas (VVD), Scheltema-de Nie (D66), Van Middelkoop (GPV), Voûte-Droste (VVD), Hessing (VVD), Hoekema (D66), Marijnissen (SP), Verhagen (CDA), Rouvoet (RPF), Van Oven (PvdA), ondervoorzitter, De Haan (CDA), Koenders (PvdA), Patijn (VVD), voorzitter, Van den Akker (CDA), Ross-van Dorp (CDA), Karimi (GroenLinks), Bussemaker (PvdA), Timmermans (PvdA), Vendrik (GroenLinks), Bos (PvdA), Weekers (VVD), Albayrak (PvdA), Eurlings (CDA) en Van Baalen (VVD).

Plv. leden: Blaauw (VVD), Dittrich (D66), Van den Berg (SGP), Voorhoeve (VVD), Remak (VVD), Ter Veer (D66), Van Bommel (SP), Van Ardenne-van der Hoeven (CDA), De Graaf (D66), Valk (PvdA), Van der Knaap (CDA), Waalkens (PvdA), Verbugt (VVD), Balkenende (CDA), Mosterd (CDA), M.B. Vos (GroenLinks), Feenstra (PvdA), Zijlstra (PvdA), Harrewijn (GroenLinks), Crone (PvdA), Geluk (VVD), Visser-van Doorn (CDA), Örgü (VVD) en Gortzak (PvdA).

² Samenstelling:

Leden: Terpstra (VVD), voorzitter, Biesheuvel (CDA), Schimmel (D66), Kalsbeek (PvdA), Van Zijl (PvdA), Bijleveld-Schouten (CDA), Noorman-den Uyl (PvdA), ondervoorzitter, Kamp (VVD), Essers (VVD), Van Dijke (RPF), Bakker (D66), Van Blerck-Woerdman (VVD), Visser-van Doorn (CDA), Balkenende (CDA), De Wit (SP), Harrewijn (GroenLinks), Van Gent (GroenLinks), Smits (PvdA), Verburg (CDA), Bussemaker (PvdA), Spoelman (PvdA), Örgü (VVD), Van der Staaij (SGP), Santi (PvdA) en Wilders (VVD).

Plv. leden: E. Meijer (VVD), Van Ardenne-van der Hoeven (CDA), Giskes (D66), Hamer (PvdA), Van der Hoek (PvdA), Dankers (CDA), Kortram (PvdA), Blok (VVD), Hofstra (VVD), Van Middelkoop (GPV), Van Vliet (D66), Klein Molekamp (VVD), Stroeken (CDA), Mosterd (CDA), Marijnissen (SP), Vendrik (GroenLinks), Rosenmöller (GroenLinks), Schoenmakers (PvdA), Eisses-Timmerman (CDA), Wagenaar (PvdA), Middel (PvdA), Weekers (VVD), Van Walsem (D66), Oudkerk (PvdA) en De Vries (VVD).

Zij kon zich daarom vinden in het nieuwe tweesporenbeleid waarin specifiek beleid wordt aangekondigd. Terecht wordt immers opgemerkt dat de verbindingslijnen van het emancipatieproces met de hoofdterreinen van beleid nog te weinig structureel zijn en te veel afhankelijk van toevalligheden. Dit conjuncturele karakter zal zich verder moeten ontwikkelen tot een structurele situatie waarin sprake is van gelijkwaardige kansen voor mannen en vrouwen over de volle breedte van de beleidsterreinen.

Zij onderschreef deze conclusie, maar meende dat ook in Nederland een extra actieplan voor de gelijke behandeling van mannen en vrouwen nodig is. Daarin zou in ieder geval de gelijke beloning van mannen en vrouwen een aandachtspunt moeten zijn en een centrale positie moeten innemen. Uit de sociaal-economische emancipatie-index, maar ook uit onderzoek van de arbeidsinspectie blijkt dat de beloning van mannen gemiddeld 24% hoger ligt dan die van vrouwen. Als dit cijfer wordt gecorrigeerd voor aspecten als opleiding e.d., is het verschil nog altijd 7%. Een dergelijk verschil is niet te verdedigen. Hierin moet dus verandering komen, ook omdat de herverdeling van betaalde arbeid en zorgtaken niet snel van de grond zal komen zolang er geen einde wordt gemaakt aan deze fundamentele onrechtvaardigheid. Zij vroeg de staatssecretaris of het kabinet bereid is hiervan werk te maken in Nederland en in Europees verband en een maximale inzet wil plegen zodat deze fundamentele ongelijkheid in beloning tot het verleden zal gaan behoren? Mevrouw Verburg voegde hieraan toe dat dit een zwaar punt is voor haar fractie en dat zij hiervoor opnieuw aandacht zal vragen bij de behandeling van de begroting.

Het is verheugend dat de herverdeling van arbeid en zorg ook op Europees niveau de nodige aandacht krijgt. Zij pleitte ervoor dat bij een dergelijke herverdeling een keuzemogelijkheid blijft bestaan. Voorkomen moet worden dat het overheersende kostwinnersprincipe overgaat in een nieuw model waarbij geen keuzemogelijkheid bestaat voor de partners zelf. In de lidstaten worden verschillende modellen gehanteerd, maar in de afspraken op Europees niveau moet de mogelijkheid van keuzevrijheid steeds worden benadrukt. De verantwoordelijkheid moet bij de mensen zelf liggen. De faciliteiten en het flankerend beleid moeten daarop worden afgestemd. Verschillende combinatiescenario's moeten derhalve mogelijk zijn. Wil de staatssecretaris hiervoor aandacht vragen in het Europees overleg?

Mevrouw Verburg wees vervolgens op de positie van vrouwelijke minderjarige asielzoekers. Het kabinet heeft toegezegd extra genderspecifieke aandacht te besteden aan de positie van vrouwen die terugkeren naar Kosovo. In een recent rapport hebben de Verenigde Naties aan Nederland gevraagd aandacht te besteden aan de bescherming van vrouwelijke asielzoekers en AMA's in de opvangcentra en daarbuiten, omdat zij extra kwetsbaar zijn. Is het kabinet mede in het kader van het actieprogramma Daphne bereid actie te ondernemen om die bescherming gericht te verbeteren? Wat zal de staatssecretaris in Europees verband bepleiten? Wordt er op Europees niveau bijzondere aandacht besteed aan de positie van deze groep?

Mevrouw **Örgü** (VVD) wees erop dat de commissie afgelopen week een werkbezoek heeft gebracht aan Denemarken. Daar zijn veel gesprekken gevoerd over de combinatie zorg en arbeid. Er kwamen grote verschillen tussen Denemarken en Nederland aan het licht waaruit blijkt dat vooral in Nederland een mentaliteitsomslag nodig is. In Denemarken werken man en vrouw veelal allebei fulltime en wordt de zorg voor kinderen uitbesteed. Dit werpt een heel ander licht op dit dossier. Desgevraagd merkte zij op dat keuzevrijheid voorop moet staan. Ook onder Nederlandse jongeren leeft de wens om arbeid en zorg zo goed mogelijk te combineren. Die kans moet hen worden geboden, maar de mogelijkheid om

hierin eigen keuzes te maken, blijft voorop staan. De Nederlandse cultuur vraagt hierom.

In het verslag van de ministeriële conferentie gelijkheid voor vrouwen en mannen in het werkgelegenheidsbeleid wordt opgemerkt dat 30% van de alleenstaande vrouwen met kinderen na drie jaar verlof geen aansluiting meer vindt op de arbeidsmarkt. Zij drong erop aan dat Nederland zich er in Europa sterk voor maakt dat hierin verandering komt. Met de nieuwe voorstellen van het kabinet zou dit mogelijk moeten zijn.

In dat verslag wordt ook opgemerkt dat «equal pay» in veel lidstaten nog een utopie is. Kan de staatssecretaris toelichten hoe de situatie in de verschillende lidstaten is?

Tijdens een rondetafelgesprek met verschillende groepen uit de samenleving is gesproken over het bevorderen van het ondernemersschap van vrouwen. Mevrouw Örgü zei dat zij steeds opnieuw aandacht zal vragen voor dit punt. In Europees verband zijn er al veel mooie woorden gewijd aan dit onderwerp, maar het is onduidelijk welke resultaten dit papieren beleid oplevert. Kan de staatssecretaris dit toelichten?

Tot slot vroeg zij of het de staatssecretaris wil onderzoeken wat vanuit genderperspectief de gevolgen zijn van de invoering van een nieuwe belastingstelsel in Nederland in vergelijking met de verschillende systemen voor zorg, sociale zekerheid en belastingen in Europa.

Mevrouw **Bussemaker** (PvdA) was niet tevreden over de manier waarop de Kamer wordt geïnformeerd over het overleg in de Sociale Raad. Zij wees erop dat de Kamer conform de motie-Timmermans c.s. tevoren moet worden geïnformeerd over de agendapunten, ook van informele raden en de voorgenomen inbreng van de Nederlandse regering. Veel onderwerpen worden eerst besproken in informele raden en ministeriële conferenties en dan formeel geagendeerd voor een Sociale Raad. De Kamer wordt er vaak dan pas over geïnformeerd. Zij maakte hiertegen bezwaar en zei dat zij voorafgaande aan de Informele Raad van juni jl. met de staatssecretaris van gedachten had willen wisselen, maar de agenda werd zo laat ontvangen dat dit praktisch niet meer mogelijk bleek. De bewindslieden van Financiën slagen er wel in de Kamer tijdig te informeren over informele Ecofin-raden. De Kamer zou een vergelijkbaar inzicht moeten hebben in informele Sociale Raden ook om te voorkomen dat de verschillen tussen financiële en sociale integratie blijven bestaan of zelfs worden vergroot.

Met het Verdrag van Amsterdam is de gelijke behandeling van mannen en vrouwen een horizontale communautaire doelstelling geworden.

Daarnaast is in het verdrag een algemeen non-discriminatie artikel opgenomen. Dit is op zich verheugend, maar brengt wel het risico met zich mee dat er minder aandacht wordt geschonken aan ongelijkheid tussen mannen en vrouwen, temeer nu mainstreaming in Europa als een toverwoord wordt beschouwd, terwijl de praktijk nog zeer weerbarstig is. Waarop is het optimisme gestoeld dat spreekt uit het verslag van de Informele Gelijkekansenraad over zowel mainstreaming als «Amsterdam»? Nog onlangs immers moest strijd worden gevoerd over het voortbestaan van het comité rechten van de vrouw in Europa. Hoe denkt de staatssecretaris de mainstreaming op Europees niveau verder handen en voeten te geven?

Commissaris Diamantopoulou heeft in aansluiting op een conclusie van het Duitse voorzitterschap toegezegd dat er een vijfde actieprogramma Gelijkheid tussen vrouwen en mannen en vrouwen (2001–2005) komt. Mevrouw Bussemaker gaf aan welke punten daarin haars inziens aan de orde moeten komen.

In de eerste plaats de gelijke beloning van mannen en vrouwen die al in het Verdrag van Rome wordt genoemd. In de tweede plaats de positie van vrouwen in het vluchtelingenbeleid en de erkenning van geweld tegen vrouwen als vluchtgrond. De Nederlandse taakstellingen op dit punt

verdiene waardering evenals het Duits-Italiaanse initiatief met betrekking tot de UNHCR-richtlijnen ter bescherming van vrouwelijke vluchtelingen, maar de vraag is hoe een en ander in het Nederlandse beleid tot uitdrukking zal komen. Eerder heeft de regering de Kamer toegezegd een notitie over dit onderwerp toe te zenden. Wanneer kan die tegemoet worden gezien? De positie van vrouwelijke vluchtelingen is zo'n belangrijk punt dat het in het sociaal actieprogramma zou moeten worden opgenomen. Er is weliswaar een actieprogramma integratie vluchtelingen maar daarin bestaat waarschijnlijk weinig aandacht voor mainstreaming. Zo dreigt dit onderwerp tussen wal en schip te raken.

In de derde plaats sociale zekerheid, belastingen en pensioenen. In de vierde plaats de uitvoering van het Beijing Platform for Action. Het Finse voorzitterschap heeft in dit kader een rapport opgesteld met informatie over «vrouwen in besluitvorming» en voorgesteld «geweld tegen vrouwen» of «arbeid en zorg» aan te merken als volgende «benchmarks» in het kader van de uitvoering van het platform. Hoe denkt de staatssecretaris hierover? Mevrouw Busssemaker zei dat haar voorkeur uitgaat naar het laatste onderwerp, omdat aan het thema «arbeid en zorg» al redelijk veel aandacht wordt besteed in de richtsnoeren en actieprogramma's. Overigens vroeg zij wat er met deze deelrapportages zal gebeuren. Hoe kan worden vermeden dat zij alleen maar meer papier opleveren? Zij vroeg vervolgens wie verantwoordelijk is voor de uitvoering van de verschillende elementen van het non-discriminatie artikel in het Verdrag van Amsterdam. Is de staatssecretaris bereid namens de regering in een notitie uiteen te zetten hoe die uitvoering wordt vormgegeven? Artikel 13 raakt immers aan het beleid van verschillende ministeries.

Mevrouw **Schimmel** (D66) stelde vast dat zowel de Informele Gelijke-kansenraad als ministeriële conferentie tot de conclusie zijn gekomen dat een vijfde actieprogramma Gelijkheid tussen vrouwen en mannen nodig is. Op de agenda voor de Sociale Raad komt dit onderwerp echter niet voor. Wanneer zal hierover een besluit worden genomen?

Zweden heeft gepleit voor de oprichting van een Europees gender-instituut. Wat zal dit precies gaan doen? Wanneer zal een besluit worden genomen over de haalbaarheidsstudie?

In het vijfde actieprogramma moet de nadruk worden gelegd op een aantal punten. In de eerste plaats de gelijke beloning van mannen en vrouwen. Zelfs in Denemarken waar de arbeidsparticipatie vrijwel gelijk is, blijken verschillen in beloning te bestaan. Bovendien dreigt dit onderwerp van de agenda te verdwijnen. Verder moet aandacht worden besteed aan vrouwelijke vluchtelingen en aan belastingssystemen die de vrouw niet meer als een toevalliger bijverdiener zien.

In het verslag van de ministeriële conferentie wordt opgemerkt dat het bevorderen van de arbeidsparticipatie en de economische zelfstandigheid van vrouwen nog altijd wordt gezien vanuit de voltijdse norm. Nederland pleit daarentegen voor flexibiliteit en deeltijd. Mevrouw Schimmel zei dat dit bij haar de vraag oproept of er binnen Europa wel dezelfde beelden bestaan over gelijke kansen van mannen en vrouwen. Het lijkt alsof er over hetzelfde onderwerp wordt gesproken, maar iedereen heeft daarbij een andere voorstelling van zaken. Dit bleek ook tijdens het werkbezoek aan Denemarken: daar wordt onder flexibiliteit iets heel anders verstaan dan in Nederland. Komt die verschillende voorstelling van zaken ook naar voren tijdens de Informele Raad? Bestaan er op Europees niveau eenduidige ideeën over mainstreaming? Bestaat er overeenstemming over de definities die worden gehanteerd? Zij wees erop dat de mainstreaming in het Nederlandse NAP nog niet optimaal is. In de verslagen staat dat er Europese indicatoren voor mainstreaming moeten worden opgesteld. Daarmee kan Nederland wellicht nog zijn voordeel doen. Mevrouw Schimmel onderschreef de onderwerpen die zijn

besproken en de wijze waarop zij zijn besproken, maar zij betwijfelde of de lidstaten hieraan alle dezelfde invulling zullen geven.

Het antwoord van de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

De staatssecretaris wees erop dat de Kamer een geannoteerde agenda heeft ontvangen voor de Informele Gelijkekansenraad in Berlijn, maar heeft afgezien van een gedachtewisseling daarover. Ook ter voorbereiding van de Sociale Raad in Oulou heeft de Kamer de geannoteerde agenda ontvangen. De vraag is wel wat er in het geval van een ministeriële conferentie moet gebeuren. Die is immers vooral bedoeld voor het uitwisselen van informatie zonder dat er beslissingen worden genomen. Overigens is het een bekend probleem dat de informatie over de Raden altijd zo laat wordt verspreid. Dit maakt de voorbereiding op een conferentie ook voor bewindslieden niet eenvoudig. Zij benadrukte dat zij de Kamer altijd graag en tijdig wil informeren. Zij voegde hieraan toe dat conferenties niet door de Europese Commissie, maar door de voorzittersschappen worden georganiseerd. Ieder land doet dat op zijn eigen wijze. Zij zegde toe dat zij in voorkomende gevallen zal proberen via bilaterale weg zo snel mogelijk informatie te verkrijgen. Die moet er dan natuurlijk wel zijn.

In Helsinki is uitgebreid gesproken over de vraag hoe de lidstaten aankijken tegen arbeidsparticipatie en de combinatie arbeid en zorg. Sommige lidstaten benaderen deze vraagstukken vanuit de gezinspolitiek, andere uit een lange traditie van volledige arbeidsparticipatie, terwijl de zuidelijke landen daarover nog weer heel anders denken. De staatssecretaris zei dat zij, nadat volop aandacht was gevraagd voor verhoging van de arbeidsparticipatie en bijvoorbeeld de toestroom van vrouwen in ICT-opleidingen, heeft gesproken over het combinatiemodel en gesuggered dat de aandacht breder moet zijn. Die zou zich niet alleen moeten richten op de arbeidsparticipatie van vrouwen, maar ook op zorgparticipatie van mannen. In de discussie bleek dat de Scandinavische landen en dan vooral Zweden en Finland, die denkrichting kunnen volgen. Binnenkort zal het communautair initiatief Equal worden uitgebracht waaraan transnationale projecten kunnen worden vastgekoppeld. Wellicht kan in dit kader worden geprobeerd tot een betere verdeling te komen. Overigens worden de ontwikkelingen in Nederland interessant genoemd; zij zullen zeker op de agenda's terugkomen.

Het vraagstuk van gelijke beloning verdient niet alleen op nationaal, maar ook op Europees niveau een actieve aanpak. Op nationaal niveau wordt hieraan gewerkt door een aantal functiewaarderingssystemen door te lichten. Dit onderwerp maakt onderdeel uit van richtsnoer 20. In een conferentie in Stockholm zal worden gesproken over een concrete aanpak. Het onderwerp vrouwelijke minderjarige asielzoekers behoort tot het Daphneprogramma en behoort als zodanig tot het jaar 2000 tot de verantwoordelijkheid van het ministerie van Justitie. Daarna wordt de verantwoordelijkheid overgedragen aan de Jeugdraad en daarmee aan het ministerie van VWS. Overigens zegde zij toe aan de staatssecretaris van Justitie te vragen wanneer de Kamer over de toegezegde notitie kan beschikken.

Zij herinnerde aan de discussie over het Nederlandse beleid voor mainstreaming via de departementale taakstellingen. Het tweesporenbeleid op Europees niveau omvat gendermainstreaming en een apart actieprogramma. Nederland zal zich er actief voor inzetten dat dit laatste er ook werkelijk komt. Het voortgangsverslag is op de agenda voor de Informele Raad geplaatst en dat is het moment om een signaal af te geven. Naar verwacht kan dit onderwerp worden afgehandeld tijdens de Sociale Raad in november. In dit actieprogramma moet ook aandacht worden besteed aan gendermainstreaming. Ook binnen Europa zou

hiervoor een structuur moeten worden ontworpen vergelijkbaar met de nationale interdepartementale coördinatiecommissie emancipatie. De Europese Commissie onderzoekt de mogelijkheden van een dergelijke structuur. Juist omdat een aantal onderwerpen zoals het Daphne-programma door andere Raden worden behandeld, is voortdurende aandacht voor gendermainstreaming nodig.

Het vijfde actieprogramma zal pas ingaan in 2001. Daarom kan op de vraag wat het allemaal zou moeten omvatten, nu nog geen antwoord worden gegeven. Als de gedachten zijn uitgekristalliseerd en min of meer vaststaat wat de Nederlandse regering zou willen inbrengen, zal daarover met de Kamer van gedachten worden gewisseld. Het proces verkeert nu echter nog in het beginstadium: eerst moet nog worden besloten over het uitbrengen van een vijfde actieprogramma. De staatssecretaris herhaalde dat zij zich daarvoor actief zal inzetten.

Het genderinstituut zal, zo verwachtte zij, zich vooral bezighouden met het verzamelen en vergelijken van informatie. Na afronding van de haalbaarheidsstudie zal hierover meer bekend worden.

In Beijing is afgesproken dat ieder jaar de uitvoering van een deelterrein van het platform in kaart zal worden gebracht. Het Finse voorzitterschap heeft gekozen voor «vrouwen in besluitvorming». De opgave is dat iedere lidstaat hiervan probeert te leren en beziet hoe het ermee verder kan gaan. Nederland doet het niet zo slecht in vergelijking met andere lidstaten, maar de streefcijfers zijn nog niet gehaald. De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties is daarom nog steeds actief op dit terrein.

De onderwerpen «arbeid en zorg» en «geweld tegen vrouwen» zouden de volgende terreinen kunnen zijn. Een van de vijf hoofdstukken van de Nederlandse Meerjarennota emancipatiebeleid die thans wordt voorbereid, is mensenrechten voor vrouwen. De staatssecretaris zei dat zij er de voorkeur aan geeft dit eerst verder uit te werken, zodat een duidelijk beeld bestaat van wat in het internationale overleg kan worden ingebracht. Bovendien zou het prettig zijn meer informatie te vergaren over «arbeid en zorg», omdat dit weer stof oplevert voor discussie en de mogelijkheden verruimt om meer met elkaar op een lijn te komen.

De staatssecretaris zegde toe dat de Kamer schriftelijk zal worden geïnformeerd over de afstemming van de uitvoering van het beleid dat voortvloeit uit het non-discriminatieartikel. Of dit in de vorm van een regeringsnotitie zal zijn, kon zij nu nog niet aangeven. Alle bewindslieden zijn geïnformeerd over de motie die de Kamer hierover voor het zomer-reces heeft aangenomen en de bedoeling die zij daarmee heeft. Nederland voelt er niets voor om het aantal werkgelegenheids-richtsnoeren verder uit te breiden. Het belangrijkste is dat de lidstaten het beleid in hun actieprogramma en de programma's die daaronder liggen, goed uitvoeren. Zo'n 30% van de landenspecifieke aanbevelingen van de Commissie heeft een direct verband met gelijke kansen. In dit kader zijn voor Nederland vooral de tweede en derde aanbeveling interessant. De tweede aanbeveling heeft betrekking op het belasting- en premiesysteem en zal aan de orde komen bij de bespreking van het Belastingplan voor de 21ste eeuw in het kader waarvan een emancipatie effectrapportage zal worden opgesteld. De derde aanbeveling heeft betrekking op het monitoren op gender. De informatie die dit zal opleveren, kan worden gebruikt om de resultaten van het beleid te beoordelen.

Nadere gedachtewisseling

Mevrouw **Verburg** (CDA) verwees naar de toezegging van de staatssecretaris om contact op te nemen met haar ambtgenoot van Justitie om aandacht te vragen voor de bescherming van vrouwelijke vluchtelingen. Welke inzet zal zij op dit punt kiezen in het overleg over het Daphne-programma? Wanneer wordt de Kamer hierover geïnformeerd?

Mevrouw **Örgü** vroeg welke voornemens de staatssecretaris heeft voor het creëren van banen voor vrouwen in de ICT in Nederland.

De staatssecretaris wees erop dat de bescherming van vrouwelijke vluchtelingen een taak is van het ministerie van Justitie. Het Daphne-programma wordt in de JBZ-raad besproken.

Verder merkte zij op dat het ministerie van Economische Zaken op dit moment een project uitvoert waarin het onderwerp vrouwen en ICT aan de orde komt. Bovendien is dit een van de vijf hoofdstukken van de Meerjarennota emancipatiebeleid.

De voorzitter van de algemene commissie voor Europese Zaken,
Patijn

De voorzitter van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Terpstra

De griffier van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
Van Dijk